

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2012-418-0282

Dato: 3. juli 2012

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 697 af 14. juni 2012.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Gitte Lillelund Bech
(V).

(Alm. del).

Thor Möger Pedersen

/Lise Bo Nielsen

Spørgsmål 697:

Ministeren bedes kommentere artiklen ”SKAT gør vand dyrere” af 1. maj 2012 på [www.avisen.dk](http://avisen.dk) (http://avisen.dk/skat-goer-vand-dyrere_165044.aspx)

Svar:

Det overordnede budskab i artiklen er, at det er i modstrid med hensigterne bag vandsektorloven fra 2010, at vandselskaberne har udsigt til en større skattebetaling, end de havde forventet.

Den underliggende diskussion handler om principperne for værdiansættelse af vandselskabernes aktiver i forbindelse med overgang fra skattefrihed til skattepligt som følge af gennemførelsen af vandsektorloven. Der blev ikke i forbindelse med vandsektorloven indført en særlig overgangsregel om værdiansættelse af vandselskabernes aktiver. Det er således den generelle lovregel, hvorefter aktiver skal ansættes til handelsværdien, når der sker en overgang fra skattefrihed til skattepligt, der finder anvendelse.

Vurderingen er og har hele tiden været, at den politiske aftale af 1. februar 2007 om en mere effektiv vandsektor ikke giver belæg for den opfattelse, at vandsektoren ikke skal kunne komme til at betale skat, og at dette skal sikres gennem særlige (høje) indgangsværdier. Det fremgår alene af aftalen, at der skal indføres selskabsskattepligt – og en selskabsskattepligt betyder, at man kan komme til at betale skat.

Skulle man følge den opfattelse, at der med basis i den politiske aftale fra 2007 er belæg for indførelse af særlige (høje) indgangsværdier, så ville det yderligere føre til en meget uheldig forskelsbehandling. De vandsyninger, der på et frivilligt grundlag er udskilt til aktieselskaber med deraf følgende overgang til skattepligt før vandsektorloven, vil således ikke kunne blive omfattet heraf.

Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at de sager, som er omtalt i artiklen, netop omhandler vandforsyninger, der frivilligt er overgået til skattepligt før 2010 og vandsektorlovens indførelse. Der er således ikke tale om vandforsyninger, som er blevet skattepligtige på grund af vandsektorloven.

Værdiansættelsen af vandsektorens aktiver har budt på særlige udfordringer, i og med at aktiverne typisk har en sådan karakter, at de ikke handles. Dette skal medgives. Udfordringen har været at få fastlagt de relevante kriterier, således at der opnås en så retvisende handelsværdi som muligt. Og jeg kan kun beklage, at det ikke har vist sig muligt at opnå en fælles forståelse med vandsektoren om, hvilke værdiansættelsesprincipper der skal følges.

Det er korrekt, at forventningerne ved indførelse af skattepligten var, at der ville gå adskillige år, før denne skattepligt ville udløse en skattebetaling for vandselskaberne. Der var tale om et skøn, og jeg vil gerne pointere, at et provenuskøn ikke kan sidestilles med en garanti. Forudsætningerne kan ændre sig, og som nævnt betyder indførelsen af selve skattepligten, at vandselskaberne vil komme til at betale skat, hvis de har en positiv indkomst.

Ved indførelsen af skattepligten var det således lagt til grund, at værdien af aktiverne i åbningsbalancerne levnede plads til afskrivninger af en størrelse, som ville friholde vandselskaberne for skattebetaling på kort sigt. Denne forudsætning vil dog ikke være korrekt, såfremt afgørelserne fra SKAT stadfæstes. Der vil herved kunne blive tale om et provenu på kort sigt ud over det langsigtede provenu på 100 mio. kr. årligt.